

comprehendit Angelicam, quæ ab illis non descendit, ut contra Lauram in pari gradu existentem firmavit Rota coram bon. me. Merlinio d. decis. 519. n. 24. part. 5. tom. 2. recent.

Et primò non obstat quòd vocatio fœminarum restricta non fuerit ad fœminas primò admissas, sed omnes proximiores includat de gradu in gradum usque in infinitum: Quia dum fœminæ non fuerunt vocatæ simpliciter, nec indiffinitè, sed cum qualitate filiationis, ibi, succedunt in hujusmodi hereditate filie fœminæ magis proximiores, Angelica dici nequit comprehensa, cum non veniat appellatione filiarum, sive vocatio referatur ad Simonem fideicommittentem, sive ad hæredes institutos: respectu enim fideicommittentis est neptis transversalis ex Anastasio fratre, unde licet appellatione filiorum aliquando veniant etiam Nepotes, + ex verisimili mente Testatoris, aliisque concurrentibus conjecturis latè congestis in d. Bononien. fideicomm. de desideris coram bon. mem. Merlinio in recent. decis. 6. nu. 12. & 13. & decis. 21. num. 5. juncto num. seq. p. 5. Numquam tamen comprehenduntur transversales, nepotes scilicet ex fratribus, cum isti improprie tantum, & abusive hoc nomine appellentur, ut docet Bald. in l. si dotati n. 2. ibiq. Alex. pariter, n. 2. ceteriq. scrib. ff. sol. matrim. idem Bald. in l. si avia. n. 2. ubi etiam Angel. nu. 1. C. de success. editi. Rip. in l. hæredes mei. §. cum ita n. 64. ff. ad Trebell. Bald. conf. 186. sub n. 1. vers. Præterea questio lib. 4. Federic. de Sen. conf. 39. nu. 2. bene Franc. Aretin. conf. 37. n. 5. Andr. de Bartolom. post conf. Socc. sen. 52. lib. 1. in 3. subscripsit, nu. 10. & 11. Rimin. jun. conf. 246. n. 102. & 103. Respectu verò hæredum Institutorum, est germana soror, quæ numquam venit appellatione filiarum ex propria, vel impropria verborum significatione, nec ex communi usu loquendi, cum aliter filia, aliter sorores appellentur ex latè congestis per Fusar. conf. 75. & conf. 76. per tot. quem sequuta fuit Rota coram Merlinio num. 8.

Secundò, nec obstat, quòd ex ratione conservandæ agnationis, & ex expressione nominis genericè, familia de Coronis inductum fuerit perpetuum, + & absolutum fideicommissum ad favorem omnium de dicta familia, tam effectivè, quàm contentivè, ex deductis in d. Bononien. fideicommissi de Pancaldis coram Eminentissimo D. Card. Panziolo, & coram me.

Fuit enim responsum prædicta procedere, ubi ratio conservandæ agnationis non est restricta ad certos casus, vel personas, prout in d. decisione Bononien. fideicommissi de Pancaldis, ubi testator, prohibita alienatione suorum bonorum, addidit hæc præcisè verba, quia voluit ipsa bona perpetuò remanere in familia ipsorum de Pancaldis; nec orationem + restrinxit, quo casu tota familia effectivè, & contentivè censetur comprehensa juxta doct. Bart. in l. Pater filium 36. §. fundum sub n. 3. ff. de legat. 3. cujus lecturam sequuti fuerunt omnes supra relati: Secus autem ubi, prout hic, restricta fuit ad præcedentem vocationem descendentium, & hæredum institutorum, ibi, semper, & perpetuo in infinitum de gradu in gradum sint, permaneant, & conserventur in ipsa familia, & agnatione de Coronis, & penes supradictos ejus nepotes hæredes institutos; ut supra, & ibi, & hoc pro honore, honestate, & dignitate Domus, & familiæ de Coronis, dictionumque ejus nepotum, & descendentium, ut supra: Tunc enim non ampliatur, nec extenditur fideicommissum ultra personas expressè consideratas, sed restringitur, & declaratur secundum qualitatem

ipsius substitutionis, cui adnectitur nec egreditur descendentes lineæ effectivæ personarum institutarum, juxta celebr. conf. Dec. 636. nu. 7. & 12. vers. nec supradictis obstat videtur, Alex. d. conf. 59. n. 8. vers. nec obstat illa verba, & sub nu. 21. vers. non obstat quod illa verba lib. 3. ubi ad nostrum propositum ponderat, quòd verba illa, ut sæpius est expressum, & per modum supra expressum, operantur; ut dispositio referatur, & restringatur ad substitutos in parte præcedenti expressos, Ruin. conf. 96. n. 12. vers. Præterea, lib. 2. & conf. 124. n. 17. lib. 3. Alciat. conf. 9. sub n. 13. litt. F. vers. & in primis, & conf. 35. n. 12. litt. B. vers. quinto responderetur, lib. 9. Cephala. conf. 17. num. 24. conf. 477. nu. 16. & conf. 544. num. 15. Decian. conf. 1. nu. 178. & seq. lib. 2. Menoch. conf. 85. nu. 119. & conf. 682. n. 2. vers. Nam responderetur, Peregr. conf. 45. nu. 8. lib. 1. conf. 44. n. 13. vers. secundo quia prohibitio lib. 3. Odd. conf. 66. sub nu. 53. & conf. 67. nu. 15. & 19. Hond. conf. 78. nu. 49. & seq. lib. 1. Gabr. conf. 138. nu. 26. cum duob. seq. lib. 2. Bellon. jun. conf. 12. num. 43. & melius numer. 65. cum seqq. Fusar. conf. 100. nu. 21. Giovagnon. conf. 97. nu. 9. lib. 1. Altograd. conf. 60. n. 124. Peregr. de fideicomm. art. 29. nu. 39. Surd. decis. 85. nu. 2. & hæc opinionem millies amplexa fuit Rota inter divers. decis. 698. n. 16. & 17. part. 1. coram Cardin. Seraph. dec. 482. nu. 6. dec. 883. n. 4. 5. & 6. & dec. 1023. nu. 10. coram Cardin. Caval. dec. 513. num. 3. coram bon. mem. Coccino dec. 294. num. 7. in recent. dec. 102. n. 7. dec. 300. n. 20. cum pluribus seqq. & dec. 316. nu. 6. 1. part. dec. 267. sub nu. 6. vers. & quando fuisset, & dec. 707. num. 2. & 7. vers. & cum post hujusmodi p. 2. dec. 368. nu. 6. & 7. p. 5. dec. 15. num. 5. cum seqq. part. 7. & aliis relatis dictum fuit in Spoletana fideicommissi 29. Aprilis 1641. coram R. P. D. meo Peutingero, & in Roma. fideicommissi de Ferratinis 19. Nov. præteriti, coram eodem §. non obstat quod Gaspar. circa fin. versic. Adeo quod evidenter. Clausulæ enim illæ, penes supradictos ejus nepotes hæredes institutos, ut supra, dictionumque ejus nepotum, & descendentium, ut supra, sæpius geminatæ, ac positæ, tam in principio, quam medio, & sine totam dispositionem, omnesque substitutiones in ea contentas, qualificant perinde, ac si singulis fuissent appositæ, per text. in l. 3. §. filius inter medias ff. de lib. & posthum. Angel. conf. 28. nu. 2. Ancharan. conf. 68. nu. part. 2. Decian. conf. 70. nu. 19. lib. 3. Grat. dec. March. 135. num. 14. Et restringunt dispositionem ad personas superius, omnemque impediunt extensionem, sive comprehensionem aliarum, præter nominatas, ad text. in l. qui liberis §. hæc verba ff. de vulgar. & pupill. Dec. conf. 377. n. 4. circa fin. versic. & in hoc primo considerandum est, Ruin. conf. 181. n. 2. vers. cum ergo in eadem oratione, lib. 2. bene Aym. conf. 98. n. 8. Ubi quòd, licet appellatione hæredum veniant hæredes hæredum, istud tamen fallit, quando testator prius nominasset aliquos hæredes, & deinde aliquid in eis disposuisset, appellando dictos, seu supradictos hæredes, Menoch. conf. 86. n. 43. & 44. & conf. 610. n. 2. cum pluribus seqq. ubi quòd verba, illi dicti mei hæredes, &c. intelliguntur solum de primis hæredibus nominatis, Fusar. conf. 89. num. 4. Mant. de conseq. ult. volunt. lib. 8. tit. 14. nu. 22. Simon. de Præcis de interpr. ult. volun. lib. 2. dub. 2. fol. 2. n. 214. fol. 171. à tergo, Surd. conf. 123. num. 13. & d. decis. 85. nu. 3. Rota dec. 272. nu. 6. & 8. & dec. 283. nu. 9. part. 6. recent. ubi quòd verba illa, dictis ut supra,

præ, tanquam restrictivè ad supra nominatos non debent inducere ampliationem sed potius limitationem.

Nec relevat quòd specificatio nepotum, & descendentium, post generale mentionem familiæ, + importet solum prælationem eorundem, non autem exclusionem aliarum personarum contentarum sub præcedenti generali mentione, ex doct. gloss. in l. cum ita 33. §. in fideicommissio vers. nominati sunt, ubi etiam Bart. nu. 1. & Castr. n. 4. ff. de legat. 2. quam sequuti fuerunt Menoch. conf. 200. n. 12. & 13. & conf. 706. n. 8. Molina. de primogen. Hispan. lib. 1. c. 4. n. 33.

Objectum enim procederet si testator in parte dispositiva, & vocativa ultra certas personas vocasset etiam totam familiam, ut figuratur à gloss. & ceteris D. D. eam sequentibus in d. §. in fideicommissio, ubi quòd instituta erat familia Petrus, & Joannes, quo casu genus præcedens, vel subsequens non restringitur à specie, sed nominatio, & specificatio personarum solum tribuit nominatis prælationem: Secus autem ubi, prout hic, in parte dispositiva, & vocativa nulla fuit facta mentio familiæ, sed vocati tantum fuerunt hæredes instituti, illorumque descendentes. Dum enim vocatio ab initio restricta fuit ad certas personas, non potest fieri extensio ad alias, quamvis in parte prohibitiva facta fuerit expressio familiæ, dum, ut hic, expressio facta est cum relatione, & taxativa ad personas superius vocatas, ibi, & penes supradictos ejus nepotes hæredes institutos, ut supra, & ipsorum nepotum hæredum filios, & descendentes masculos, & ibi, dictionumque ejus nepotum, & descendentium, ut supra: Hinc enim, stantibus dictis dictionibus taxativis, & relativis, specificatio personarum non tribuit solum prælationem, sed restringit dispositionem ad personas tantum expressas, ut sequendo text. in l. legata supellestili ff. de supell. leg. docet idem Bart. in d. §. in fideicommissio n. 1. ibi, Ratio est quia quando præcedit genus, & sequitur enumeratio specierum per modum taxationis, idem genus restringitur ad illas species tantum, idemque tradit Castr. d. n. 4. & agnovit Molin. d. cap. 4. sub n. 35. vers. Quidquid autem, cum aliis bene relatis in nostris terminis per Fusar. qu. 359. n. 14. & 15.

Prout tertio non obstat quòd linea masculina in Conditione posita intelligi debeat de linea Contentiva Testatoris.

Quia etiam respectu ipsius, intelligi non possit nisi de contentiva, in casu tamen nostro sensus sumi non debet à Testatore, sed ab hæredibus institutis, & sic est intelligendus de illorum tantum linea + & familia effectiva, nedum quia in dubio appellatione lineæ venit solum linea effectiva, & descendiva ab ipsis institutis, argumento text. in l. qui liberis §. hæc verba ff. de vulg. & pupill. Bald. conf. 321. n. 1. vers. item cum facimus mentionem lib. 1. & conf. 334. n. 9. & 10. lib. 3. Ruin. d. conf. 153. n. 10. & 11. lib. 2. Sim. de Præt. ubi supra lib. 3. fol. 11. n. 41. vers. in Dubio tamen, cum aliis relatis per Rotam in Romana fideicom. de Marianis 16. Martii 1643. coram Reverendissimo D. meo Decano §. Respectu vocationis: Sed etiam quia dum Testator restrinxit vocationem ad hæredes institutos, illorumque filios, & descendentes, non est amplius ambigendum de non comprehensione alterius lineæ contentivæ: Idque etiam agatur de fideicommissio favorabili relicto pro conservatione agnationis, in quo latior fieri solet interpretatio; quia dum ipsa ratio conservandæ agnationis est restricta ad filios, & descendentes hæredum institutorum, nec est apta ultra illos fideicommissum extendere, ut supra Decisiones ad Tract. de Alim.

firmatum fuit, vocatio lineæ ad illius pariter terminos est restringenda; fideicommissa + enim tanquam odiosa stricte sunt interpretanda; nec extendi debent de persona ad personam contra mentem, & verba expressa Testatoris, Aretin. in l. gallus, §. & quid si tantum n. 19. ff. de lib. & posth. Dec. in l. illam n. 11. C. de colla. cum aliis ad nostrum propositum relatis per Rotam coram Cardin. Seraph. d. decis. 883. n. 2.

Quarto demum, nec relevat quòd sicut testator vocavit fœminas etiam remotissimas, ita pariter, & multò magis vocasse censetur proximiores masculos, & consequenter Anastasium proprium fratrem, quem summo amore, & affectione prosequatur.

Quantum enim attinet ad alios proximiores, quatenus etiam extarent, non essent comprehensivi, nisi descenderent ab ipsis hæredibus institutis, ex supra deductis; quò verò ad Anastasium, dum ille de tempore testamenti cujus erat, ac testatoris bene cognitus, & nihilominus ad successorem invitatus non fuit, argumentum prædilectionis retorquetur, eoque magis dum extinctæ lineæ masculina, fœminas descendentes prætulit, absque ipsis mentione; hinc enim si testator illum vocare, & comprehendere voluisset + utique proprio nomine expressisset, prout ipsius filios, & descendentes applicatur deducta per Rotam coram sancti. mem. Greg. decis. 464. sub n. 19. & in Tiburtina fideicommissi, coram E. D. Card. Panziolo; Quia Rota ibidem non deduxit vocationem proximioris, ex sola vocatione personarum remotioris gradus, sed ex eo, quod etiam si proximior proprio nomine vocatus non fuerit, comprehendebatur tamen sub generali nomine proximioris, seu majoris natu, qui non est casus noster; cum Anastasius, nullo modo comprehendi possit, stantibus enixis restrictivis per fideicommittentem apppositis, ut latè superius firmatum fuit.

Ex his igitur cum clarè liqueat vocationem tam masculorum, quam fœminarum, restrictam fuisse ad filios, & descendentes hæredum institutorum, illorumque lineam effectivam; Domini resolverunt non consistere de fideicommissio, ad quod Angelica sit vocata, sive vocationem prætendat ex persona Anastasii ejus Patris, sive ex persona propria, vel ob contemplatam rationem conservandæ agnationis.

Et ita utraque, &c.

DECISIO XXV.

R. P. D. MELTIO.

Maceraten. Redditionis Rationis.

Mercurii 20. Februarii 1647.

SUMMARIUM.

- 1 Fructus stabilitum taxantur in rationem quinque pro centenario.
- 2 Taxa à commune civitatis facta attenditur.
- 3 Heres venditionem factam à defuncto impugnare nequit; Et num. 5.
- 4 Tutor ex causa veris alieni potest alienare bona pupilli: Sive ejus hæredes repetunt soluta pro pupillo, n. 11. De bonis pupilli dotat. n. 15.
- 6 Consensu in voluntario non admittitur divisio,